

De man in de jachthut

Na het ontbijt, - een stuk boerenbrood met een paar koppen thee – gooi ik een blok hout in de kachel en ga voor het raam van de jachthut zitten.

*Het land ligt grauw en stil onder een zware, donkere lucht, die als een stolp op de aarde staat. De dorpstoren is niet te zien, de bosrand laat zich slechts raden door een iets donkerder crayonstreep in het egale grijs. Het zal wel een van die novemberdagen worden, die als een schemerige pauze zijn tussen twee nachten (Anne de Vries, *De man in de jachthut*, Nijkerk, 1960, p.7)*

In uw serie over cultuur hebt u deze keer de roman *De man in de jachthut* van Anne de Vries gekozen. Waarom?

We kennen Anne de Vries vooral van *Bartje*, *Reis door de nacht* en de *Kinderbijbel*, maar veel minder van *De man in de jachthut*, terwijl dat een ongelooflijk mooi boek is dat niet vergeten mag worden. Ik vind sowieso dat Anne de Vries een veel grotere plaats in de Nederlandse literatuurgeschiedenis verdient dan hij in feite krijgt.

Wie was Anne de Vries?

Hij werd geboren in 1904 te Kloosterveen in een gereformeerd arbeidersgezin. Na de lagere school moest hij gaan werken voor de kost, maar uiteindelijk mocht hij doorleren voor onderwijzer. Hij werd onderwijzer op de christelijke school te Tweede Exloërmond en in 1926 te Zeist alwaar hij in 1930 trouwde met Alida Gerdina van Wemeskerken.

Hoe kwam hij ertoe om boeken te gaan schrijven?

Toen Anne in Zeist woonde is hij uit heimwee naar Drenthe begonnen met schrijven. Door het succes van zijn boeken kon hij vanaf 1936 van de pen leven en is hij met zijn gezin teruggekeerd naar Drenthe (ze vestigden zich in Hooghalen).

Toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak, weigerde hij om lid te worden van de Kultuurkamer. Hij heeft deelgenomen aan het verzet en hij heeft ook enige tijd gevangen gezeten. Na de oorlog is hij weer gaan publiceren. In 1964 kreeg hij last van zijn hart en op 29 november van dat jaar is hij daaraan overleden.

Waarover gaat *De man in de jachthut*?

Het boek gaat over Siem van der Velde, wiens vrouw is gestorven. Hij trekt zich terug in zijn jachthut – Anne had zelf zo'n hut op de Dwingeloose heide – en daar mijmert hij in de totale eenzaamheid, alleen vergezeld door zijn hond, over het leven met zijn vrouw.

Waarom vindt u dit zo'n mooi boek?

De sfeer van de jachthut en de bij het haardvuur mijmerende en pijprokende Siem is prachtig beschreven. Bovenal is dit een zeldzaam ontroerend boek over een werkelijk goed huwelijk. Op subtiele wijze loopt er temidden van het verdriet van Siem een spoor van vertroosting Gods door dit boek.

Dr. Ewald Mackay